Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător Sergiu Suvac
Dosarul nr. 2a-54/25 (2-19119086-02-2a-09012025)

D E C I Z I E

2 aprilie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Bolduratu

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Tofan Marin,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 octombrie 2024, prin care s-a respins acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Tofan Marin împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Investigații, Inspectoratului de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, Cazacliu Aurelia, intervenienți accesorii Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, IP ,,Agenția Servicii Publice" cu privire la obligarea distrugerii înscrisurilor purtătoare de informații ce conțin datele personale stocate, imprimate, interceptate în cauza penală, informarea referitor la acțiunile realizate, încasarea în mod solidar a sumei, cu titlu de prejudiciu material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele cauzei:

La 12 iulie 2019, Tofan Marin, reprezentat de avocatul Sorochin Iuri a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Procuraturii Generale, IGP, Inspectoratului Național de Investigații, Inspectoratului de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, Cazacliu Aurelia, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor

cu Caracter Personal cu privire la obligarea distrugerii înscrisurilor purtătoare de informații ce conțin datele personale stocate, imprimate, interceptate în cauza penală, informarea referitor la acțiunile realizate, încasarea în mod solidar a prejudiciului material, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 5-20, vol.I)

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a susținut că, la 30 ianuarie 2018 de către IP Criuleni, în persoana ofițerului Vîrlan Iurie, dânsul a fost recunoscut în calitate de bănuit în comiterea acțiunilor ilegale prevăzute de art. 186 alin (5) și 360 alin. (2) ale Codului penal, cauza penală înregistrată cu nr. *****.

Ulterior, la 31 ianuarie 2018, procurorul Ivan Rapeşco a înaintat demers către instanța de judecata privind amânarea aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit a lui Tofan Marin, cu eliberarea mandatului privind autorizarea măsurilor speciale de investigații, în vederea interceptării convorbirilor telefonice.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni, Aurelia Cazacliu din 31 ianuarie 2018, demersul procurorului a fost admis.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018 a fost casată încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni din 31 ianuarie 2018 şi a fost respins demersul procurorului, Ivan Rapeşco, privind autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigație privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice în privința lui Marin Tofan.

A relatat că, prin încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni din 5 februarie 2018 (dos. nr. 13-24/18) a fost admis demersul procurorului, Ivan Rapeşco, privind amânarea aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, a drepturilor şi obligațiilor, iar prin încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni din 6 martie 2018 a fost admis ca întemeiat demersul procurorului, Alexandru Butnaru, privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, a drepturilor şi obligațiilor lui Tofan Marin.

A afirmat că, la 23 aprilie 2018 de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Criuleni, în persoana ofițerului de urmărire penală Vîrlan Iurie, i-a fost adus la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în cauza penală nr.*****.

Reclamantul a notat că, la 23 aprilie 2018, a depus o plângere prin care a solicitat anularea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, scoaterea de sub urmărire penală și încetarea urmăririi penale, iar până la momentul depunerii prezentei acțiuni, procurorul nu s-a expus asupra plângerii înaintate împotriva ordonanței.

Prin ordonanța din 2 mai 2018, procurorul, Ivan Rapeşco, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuitului, Tofan Marin, bănuit de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (5) şi 360 alin. (2) ale Codului penal, pe

motivul neîntrunirii elementelor componenței de infracțiune, iar în urma măsurilor speciale de investigații nu au fost acumulate probe la comiterea infracțiunii.

A menționat că, în rezultatul unui proces care a durat o perioadă îndelungată de timp, Marin Tofan a fost integral scos de sub urmărire penală pe toate capetele de învinuire aduse de către organele de urmărire penală din Republica Moldova.

Suplimentar a susținut că, ulterior, prin încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni din 23 iulie 2018, a fost admis demersul procurorului, Ivan Rapeșco, privind legalizarea măsurilor speciale de investigație, prin care au fost interceptate și stocate convorbirile telefonice ale lui Marin Tofan, fapt despre care acesta a aflat din decizia Colegiului de etică și disciplină al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării depuse împotriva judecătorului Aurelia Cazacliu.

Astfel, încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni din 23 iulie 2018, a fost contestată cu recurs, fiind anulată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2019.

A menționat că, prin intermediul Curții de Apel Chișinău reclamantul a făcut cunoștință cu toate înscrisurile în care figura, la materialele dosarului fiind anexată scrisoarea cu nr. 25/1649-i din 5 februarie 2018 emisă de Şeful, comisar-şef Dorin Spiridon din cadrul Inspectoratului General al Poliției a Inspectoratului Național de Investigații a Direcției nr. 7 operative, adresată comisarului principal Oleg Cioban, Şef al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Supilnic Oleg.

Totodată, la dosar a fost anexată o stenogramă, fără dată, oră, adresată lui Nicolae Cortac de la Nucă Andrian.

A mai susținut că, la materialele dosarelor contestate figura fișa lui Tofan Marin, inclusiv forma 246, din care rezultă date imense cu caracter personal (IDNP, numărul de telefon, datele copiilor, soției, părinților, cât şi bunurile deținute).

Astfel, la 15 august 2018, Tofan Marin a depus o sesizare la Centrul National pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a invocat încălcarea legislației, în vederea prelucrării şi stocării datelor cu caracter personal.

Iar prin decizia nr.110 din 7 mai 2019 emisă de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, s-au constatat încălcările prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. a), b), c), alin.(2) şi art. 5 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Conform pct.43 a deciziei nr.110 din 7 mai 2019 emisă de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Centrul a obligat Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, să repună în drepturi subiectul datelor cu caracter personal, inclusiv prin stoparea sau prelucrarea datelor cu caracter personal, privind blocarea, distrugerea parțială ori integrală a datelor cu caracter personal prelucrate, cu încălcarea legislației în domeniul datelor cu caracter personal.

A indicat că prin scrisoarea Agenției Servicii Publice nr.01/F-802/18 din 10 octombrie 2018, reclamantul a fost informat despre instituțiile care au accesat datele sale cu caracter personal și cine le-a imprimat și le-a stocat, sesizând că la data de 18 octombrie 2017 i-au fost accesate și imprimate datele de către Ministerul Afacerilor Interne.

Conform răspunsului Ministerului Afacerilor Interne nr. 23/T-48/18 din 7 noiembrie 2018 la solicitarea lui Tofan Marin, ultimul a fost informat că la 18 octombrie 2017 și 16 ianuarie 2018, având calitatea de bănuit, i-au fost prelucrate datele cu caracter personal de către utilizatorul autorizat al Inspectoratului de Poliție Criuleni al Inspectoratului General de Poliție, în temeiul cauzei penale cu nr.*****.

Reclamantul a remarcat că, reieșind din cele enunțate de Ministerul Afacerilor Interne, dânsul avea calitatea de bănuit deja la 18 octombrie 2017, iar ordonanța de recunoaștere în această calitate a fost emisă la 30 ianuarie 2018, respectiv, adusă la cunoștință pe 23 aprilie 2018.

Cu referire la art. 63 Cod de procedură penală, reieșind din informația prezentată de Ministerul Afacerilor Interne prin scrisoarea cu nr. 23/T-48/18 din 7 noiembrie 2018, consideră că organul de urmărire penală l-a ținut ilegal sub urmărire penală o perioadă de 6 luni, fără acordul Procurorului General.

În consecință, consideră reclamantul că i-a fost cauzat prejudiciu sănătății, i-a fost știrbită imaginea.

A mai notat că, la 25 aprilie 2018 s-a adresat la un specialist în domeniul psihologiei pe faptul recunoașterii acestuia în calitate de bănuit.

Conform concluziei din 25 aprilie 2018 eliberate de psiholog, ultimul a constatat că în situația creată, a fost cauzată o traumă psihică, fiind afectat la nivel emoțional, cognitiv, comportamental, simptome care i-au redus funcționalitatea în aceste direcții, în consecință, limitele de rezistență ale psihicului persoanei ar putea fi depășite, fiind posibil a dezvolta îmbolnăviri neurologice şi cardiace, s-ar consolida un sentiment de viitor îngustat cu simptome persistente de anxietate, trauma i-ar putea diminua convingerile pe care le are referitor la siguranță, încredere, relații cu alții.

Conform concluziei, Tofan Marin nu este în stare de sine stătător să gestioneze starea emoțională proprie şi necesită asistență psihologică specializată în legătură cu cazul dat.

Reclamantul a ajuns la concluzia că, urmare a acțiunilor statului prin organele de urmărire penală, i-au fost cauzate grave consecințe.

A invocat faptul că, CEDO s-a pronunțat că, statul are obligația să apere drepturile, libertățile şi interesele cetățenilor, iar în cazul în care acestea vor fi încălcate, persoanele ce se fac vinovate de aceste acțiuni vor suporta răspunderea şi cheltuielile aferente asupra acțiunilor ilegale întreprinse.

Consideră că, prejudiciul material direct constituie 100 000 de euro, care urmează a fi achitat reclamantului din contul bugetului public național, iar printre cheltuieli ce a avut a suporta se numără și serviciile avocatului în sumă de 10 000 de lei.

Având în vedere faptul că, dânsul a fost învinuit în comiterea unei infracțiuni grave, urmărirea penală a derulat timp îndelungat, rezultă indiscutabil dreptul reclamantului la compensarea prejudiciului moral.

Or, persoanele care în mod ilicit au încălcat un drept al subiectului de date cu caracter personal răspund civil cât şi penal pentru faptele ilegale.

Mai consideră echitabil de a încasa în beneficul său a prejudiciului moral în valoare de 50 000 de euro.

În baza Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, Tofan Marin a solicitat obligarea procurorului, Ivan Rapeșco, procurorului Alexandru Butnaru, ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Vîrlan Iurie, judecătorului Cazacliu Aurelia, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, de a distruge integral toate documentele, purtător de informație ce conțin datele personale stocate, imprimate, interceptate, în cauza penală cu nr.*****, unde apare numele lui Marin Tofan; încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și de la toți co-pârâții a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de euro în beneficiul reclamantului; încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și de la toți co-pârâții prejudiciul material în sumă de 100 000 de euro și 10 000 de lei în beneficiul reclamantului; încasarea din contul bugetului public național în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată. (f.d. 3-20, vol. I)

La 3 octombrie 2019, prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reprezentantul pârâtului, Nicolae Cortac, avocatul, Dumneanu Radu, a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată în partea ce ține de solicitarea încasării prejudiciului de la pârâtul, Nicolae Cortac, inclusiv în partea pretenției privind distrugerea documentelor oficiale în care apare numele lui Tofan Marin. Totodată, a cerut compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10 000 de lei pentru onorariul avocatului, cheltuieli suportate în legătură cu atragerea pârâtului în procesul dat în calitate de pârât. (f.d. 197-201, vol.I)

La 18 octombrie 2019, prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, co-pârâtul, Dorin Spiridon, a depus referința pe marginea cererii de chemare în judecată înaintată de Marin Tofan, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. (f.d. 204-207, vol.I)

La 23 octombrie 2019, prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, reprezentantul Inspectoratului de Poliție Criuleni a depus referința pe

marginea cererii de chemare în judecată înaintată de Marin Tofan prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 212-214, vol.I)

La 10 martie 2020, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne a depus referința pe marginea cererii de chemare în judecată înaintate de Tofan Marin, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. (f.d. 161 -164, vol.II)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23 iunie 2021, cererea de chemare în judecată înaintată de către Tofan Marin către Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală, Inspectoratul General de Poliție, Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratul de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Cortac Nicolae, Cioban Oleg, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin și Cazacliu Aurelia, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării doar de la Bounegru Cristina în beneficiul lui Tofan Marin a prejudiciului moral rezultat din accesarea ilegală a datelor cu caracter personal în mărime de 10 000 de lei, în rest, cererea de chemare în judecată fiind respinsă. Totodată, s-a dispus încasarea de la Tofan Marin în beneficiul pârâtului Cortac Nicolae a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 5 000 de lei. (f.d. 17-18, vol.III)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022, au fost admise apelurile declarate de avocatul Sorochin Iuri, în interesele lui Tofan Marin și Bounegru Cristina, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2021, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. (f.d. 110-116, vol. III)

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 decembrie 2022, a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu IP ,,Agenția Servicii Publice". (f.d. 148, vol. III)

La 2 decembrie 2022, Marin Tofan a formulat cerere de micșorare a cuantumului pretențiilor, solicitând admiterea integrală a acțiunii înaintate, cu micșorarea sumei în partea încasării cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 7 000 de lei. (f.d. 135, vol. III)

Prin intermediul Grefei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 5 decembrie 2022, reprezentantul Agenției Servicii Publice a depus referința, prin care lăsat la discreția instanței de judecată aprecierea pertinenței probelor anexate la materialele dosarului și adoptarea unei hotărâri conform propriei sale convingeri. (f.d. 140-141, vol.III)

Poziția instanței de fond:

Rejudecând cauza, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 octombrie 2024, acțiunea înaintată de Tofan Marin a fost respinsă. (f.d. 27, 40-55, vol.IV)

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 11 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Tofan Marin a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 octombrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii. Expedierea cauzei la o nouă rejudecare, cu pronunțarea deciziei în acest sens. (f.d. 36-37, vol.IV)

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 10 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 11 octombrie 2024, corespunzător se deduce că apelantul a respectat termenul legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În susținerea cererii de apel, Tofan Marin a reiterat motivele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a invocat că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A specificat că, la rejudecarea cauzei instanța de fond a ignorat și nu a ținut cont de decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2022 și constatările acesteia în urma căreia a fost admis apelul depus de Tofan Marin și nici de decizia nr. 110 din 7 mai 2019 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter personal în care au fost constatate încălcările prevăzute la art. 4 alin.(1) lit. a), b), c), alin. (2) și art. 5 al Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin care s-au constatat toate încălcările admise în privința apelantului, or anume în baza prevederilor acestei legi apelantul Tofan Marin a formulat acțiunea prin care este prevăzut dreptul la solicitarea despăgubirilor în cazul încălcării drepturilor prevăzute de legislație.

Apelantul a indicat că, prin respingerea acțiunii, în urma judecății cauzei instanța s-a expus arbitrar și asupra deciziei nr. 110 din 7 mai 2019 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care s-au constat încălcările emise față de apelantul Tofan Marin, or, instanța a acționat contrar jurisdicției sau decizia menționată era cu drept de atac în cadrul judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, iar ultima devenind definitivă prin neatacare.

Deși, în hotărârea motivată se citează constatările Centrului, prin care s-au formulat anumite concluzii în încălcarea drepturilor de prelucrare a datelor cu caracter personal pe numele apelantului Tofan Marin, ultima se expune în vederea

respingerii acțiunii formulate în baza Legii speciale nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, care oferă dreptul și posibilitatea cetățenilor de a se adresa în instanțele judecătorești în vederea reparării prejudiciilor create.

Mai mult, instanța de judecată citează unele articole din legea menționată inclusiv dă citire art. 18 în ce privește accesul la justiție, prin care orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale, în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, însă la emiterea hotărârii instanța nu-i oferă nicio însemnătate, ignorând tacit această prevedere prin plasarea poziției în apărarea participanților în corespundere cu alte norme care nu pot fi aplicabile speței, or asupra normelor la care s-a referit instanța urma să se expună altă instanță conform jurisdicției în examinarea altor acțiuni.

Corespunzător, în constatările instanței în susținerea respingerii acțiunii ultima s-a expus contrar normelor și prevederilor legale, prin care a indicat că solicitarea apelantului în partea distrugerii actelor, documentelor, înscrisurilor, sunt neîntemeiate pe motiv că, acestea ar fi partea a unei cauze penale și acestea urmează a fi arhivate în condițiile descrise, or, aceste mențiuni sunt neîntemeiate și vin în contradicție cu drepturile și interesele apelantului Tofan Marin, fapt reflectat în prevederile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal în vigoare la momentul înaintării acțiunii.

Mai mult, conform art. 284 Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată, ceea ce presupune inclusiv întoarcerea executării, cum ar fi revenirea situației la poziția inițială prin repararea integrală a drepturilor încălcate, iar mențiunile expuse în hotărârea contestată nu răspund prevederilor acestei norme.

A considerat că, toate înscrisurile în care figurează numele Tofan Marin urmau a fi distruse, sau în acest sens IP Criuleni a prezentat un proces-verbal privind distrugerea unor date pe numele lui Tofan Marin anexat la materialele cauzei, ceea ce indică asupra faptului că ultimii au recunoscut ilegalitățile comise, iar poziția instanței vine în contradicție cu prevederile legislației, a deciziei Centrului în care s-au constatat încălcările admise precum și a drepturilor și intereselor apelantului.

A apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele instanței de fond precum că, pentru angajarea răspunderii persoanei apelantul Tofan Marin urma să prezinte probe despre existența vinovăției și creării prejudiciului, or, deși instanța citează decizia nr.110 din 7 mai 2019 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care au fost constatate toate condițiile și toate încălcările

admise față de apelantul Tofan Marin de către personale vizate, ultima invocă că nu ar exista dovezi, sau concluziile Centrului în decizia emisă nici nu au fost luate în considerare la emiterea hotărârii.

Mai mult, instanța contrar constatărilor Centrului s-a expus asupra faptului că, chipurile prelucrarea datelor ar fi fost justificată prin prisma necesității întreprinderii de acțiuni procesuale, or, aceste argumente sunt ilegale în timp ce o autoritate s-a expus printr-o decizie cu constatările efectuate prin prisma legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în care au fost constate toate abaterile de la legislație.

Totodată, apelantul a menționat că, iar fi fost reparat deja prejudiciul moral cauzat, doar că instanța nu a realizat că prejudiciul la care s-a referit a fost reparat în altă acțiune în baza altei legi speciale nr. 1545, pe când în gestiunea sa se află altă acțiune în baza altei legi speciale nr.133 din 8 iulie 2011.

Contrar prevederilor legale instanța a aplicat prevederile art.94 alin.(1), 90 lit. i) și 96 alin.(1) și (1^1) ale Codului de Ppocedură civilă, or, aceste prevederi sunt inaplicabile speței reușind din conținutul și motivarea hotărârii judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2-3294/19 din 19 decembrie 2019 emisă în baza Legii speciale 1545 prin care cerința aceluiași pârât pe aceleași motiv de a-i compensa cheltuieli de asistență juridică a fost respinsă, fiind indicat că această solicitare nu este prevăzută de legislație, or, această hotărâre a fost susținută până la Curtea Supremă de justiție, situație cunoscută de instanță.

La fel, instanța eronat a dispus încasarea din contul lui Tofan Marin a sumei în mărime de 5 000 de lei în beneficiul lui Cortac Nicolae, făcând trimitere la art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform căruia instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, or, motivele invocate din hotărârea contestată contravin situație de fapt și de drept.

Poziția părților în apel:

Apelantul Tofan Marin, în ședința instanței de apel a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat, a susținut integral argumentele expuse în cererea de apel, a reiterat circumstanțele de fapt și normele de drept reflectate în aceasta, a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. Totodată, a menționat că, procesele-verbal de distrugere nu au fost prezentate. În cadrul ședinței de judecată, a menționat că, contestă și încheierea din 15 mai 2024, iar referitor la audierea Cristinei Bounegru, Vîrlan Iurie, Cortac Nicolae, solicitarea unui aviz consultativ Curții Supreme de Justiție, obligarea IP Criuleni să prezinte în original registrele, nu mai susține cerințele.

Reprezentantul intimatului, Ministerului Afacerilor Interne, Ianciu Tatiana, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Reprezentantul intimatului, Inspectoratului General al Poliției, Ursu Ala în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel, menținerea hotărârii primei instanțe.

Intimații, Nicolae Cortac, Bounegru Cristina, Procuratura General, Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratului de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, Cazacliu Aurelia, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, fiind legal citați, din care considerente în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră neîntemeiat apelul declarat de Tofan Marin și care urmează a fi respins, din motivele ce succed.

Conform art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Norma cuprinsă la art. 121 Cod de procedură civilă, stabilește că instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

În corespundere cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin prisma art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul

raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alți participanți la proces.

Din actele cauzei s-a stabilit că, în temeiul ordonanței OUP al IP Criuleni din 13 octombrie 2017, ofițerul de urmărire penală Vîrlan Iurie a dispus începerea urmăririi penale în baza plângerii unei persoane, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) și art. 360 alin. (2) ale Codului penal, cu atribuirea cauzei penale a numărului de ordine *****. (f.d. 43, Vol. I)

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Vîrlan Iurie din 30 ianuarie 2018, Tofan Marin a fost recunoscut în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) și art. 360 alin. (2) ale Codului penal. (f.d. 67, Vol. I)

Totodată, actele cauzei denotă că drept urmare a demarării acțiunilor de urmărire penală, a fost întocmit raportul privind efectuarea măsurilor speciale de investigație din 30 ianuarie 2018, și tot la 30 ianuarie 2018 procurorul în Procuratura r. Criuleni – Ivan Rapeșco a adresat judecătorului de instrucție un demers cu privire la autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor a fost emisă ordonanța ofițerului de urmărire penală, Vîrlan Iurie cu privire la autorizarea măsurilor speciale de investigație din 30 ianuarie 2018. (f.d. 39, 40-40, Vol. I)

Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni nr. 13-22/18 din 31 ianuarie 2018, demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor, a fost admis, cu emiterea mandatului în acest sens. (f.d. 49-50, 51 Vol. I)

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, a fost casată încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Criuleni, Aurelia Cazacliu din 31 ianuarie 2018. (f.d. 116-117, Vol. I)

La 5 februarie 2018, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni nr. 13-24/18, a fost admis demersul procurorului, Rapeşco Ivan, privind amânarea aducerii la cunoștință lui Tofan Marin, a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și a informației privind drepturile și obligațiile pe un termen de 30 zile. (f.d. 53-54, Vol. I)

Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Criuleni nr. 13-74/18 din 6 martie 2018, s-a admis demersul procurorului, Alexandru Butnaru privind autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit a lui Tofan Marin și a informației privind drepturile și obligațiile pe un termen de 30 zile (f.d. 92-93 Vol. I).

S-a stabilit și faptul că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit a lui Tofan Marin pe cauza penală nr. ***** a fost adusă la cunoștința persoanei la 23 aprilie 2018. (f.d. 67, Vol. I)

Prin ordonanța procurorului în Procuratura r. Criuleni, Ivan Rapeșco din 2 mai 2018 s-*a dispus scoaterea de sub urmărire penală a bănuitului Tofan Marin*, *pe motiv că nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune, iar în urma măsurilor speciale de investigații nu au fost acumulate probe*. (f.d. 118, Vol. I)

Drept urmare, Tofan Marin s-a adresat cu solicitare Agenției Servicii Publice privind informarea despre prelucrarea datelor cu caracter personal în privința acestuia, iar prin răspunsul nr. 01/F802/18 din 10 octombrie 2018 i-a fost pusă la dispoziție informația privind prelucrarea datelor persoanei cu caracter personal. (f.d. 122-125, Vol. I)

Totodată, în sensul verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal, Tofan Marin a solicitat implicarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 110 din 7 mai 2019 a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c), e), alin.(2) și art.5 ale Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorul autorizat al IP Criuleni – Cristina Bounegru, la prelucrarea datelor cu caracter personal a subiectului de date, din 18 octombrie 2017, ora 15:09:18, în partea ce vizează acțiunile de extragere și utilizare prin anexare la materialele dosarului penal a fișei personale care integrează datele cu caracter personal din Registrul de Stat al Populației, ale subiectului de date Marin Tofan. (f.d. 21-37, vol.I)

De asemenea, reieșind din dispozitivul deciziei Centrului, s-a mai constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin.(1) lit. a), b), c), alin.(2) și art.5 ale Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către utilizatorul autorizat a IP Criuleni – Cristina Bounegru, în partea ce vizează prelucrarea datelor cu caracter personal al subiectului de date Marin Tofan, din 16 ianuarie 2018 din Registrul de Stat al Populației.

Prin aceeași decizie s-a constatat lipsa încălcării prevederilor Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 la prelucrarea datelor cu caracter personal ce vizează subiectul de date Marin Tofan, din 25 iulie 2018, de către angajata Procuraturii Anticorupție, Galina Șumila.

Conform pct. 4 din decizia Centrului nr. 110 din 7 mai 2019, s-a dispus implementarea de către Ministerul Afacerilor Interne a măsurilor necesare în vederea contracarării practicilor de extragere fără necesitate stringentă a fișelor personale ce consemnează un volum imens de date cu caracter personal și informării angajaților din cadrul aparatului central și din cadrul instituțiilor subordonate, vizavi de interzicerea extragerii și stocării fișelor personale ale subiecților de date. (f.d. 21-37, vol.I)

Considerând că, i-au fost încălcate drepturile ce se referă la protecția datelor cu caracter personal prin acțiunile descrise ce au avut loc pe fundalul intentării cauzei penale nr. *****, reclamantul/apelant Marin Tofan a formulat prezenta acțiune indicându-i în calitate de pârâți: Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratul de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, Cazacliu Aurelia, întemeindu-și pretențiile atât în baza prevederilor Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, cât și în baza prevederilor Codului civil ce se referă la răspunderea delictuală.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 11 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Tofan Marin a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 octombrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii. (f.d. 36-37, vol. IV)

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, Colegiul constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul reține că, Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal reprezintă un mecanism de asigurare a protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Corespunzător, noțiunea de „*date cu caracter personal*” este redată în art. 3 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau

identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Din conținutul aceluiași articol se deduce și noțiunea de „prelucrare a datelor cu caracter personal", care constituie orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

Prin prisma art. 8 alin. (1) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011, prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale poate fi efectuată numai de către sau sub controlul autorităților publice, în limitele competențelor acordate și în condițiile stabilite prin legile ce reglementează aceste domenii.

Norma cuprinsă la art. 13 alin. (1) al aceleiași Lege, prevede că dreptul de acces la datele cu caracter personal, stabilește că orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sânt sau nu sânt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sânt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Așadar, în sensul verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal în privința propriei persoane, reclamantul/apelant s-a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care prin decizia nr. 110 din 7 mai 2019 enunță o retrospectivă a situației pe caz, în final constatând o încălcare a drepturilor reclamantului/apelant doar în rezultatul acțiunilor unei persoane – utilizatorul autorizat al IP Criuleni – Cristina Bounegru, la prelucrarea datelor cu caracter personal a subiectului de date, din 18 octombrie 2017, ora 15:09:18, respectiv din data de 16 ianuarie 2018 din Registrul de Stat al Populației. Concomitent, prin decizia CNPDCP nr. 110 din 7 mai 2019, se constată și faptul că

„ ...Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal este în imposibilitate de a interveni în calitate de agent constatator în vederea constatării faptelor contravenționale și pornirea procesului contravențional”. (f.d.35, Vol. I)

Ținând cont de pretențiile formulate în acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Procuraturii, Inspectoratului General al Poliției, Inspectoratului Național de Investigații, Inspectoratului de Poliție Criuleni, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Nicolae Cortac, Oleg Cioban, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin, Cazacliu Aurelia, reclamantul/apelant, Tofan Marin pretinde obligarea lui Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Nucă Andrian, Cortac Nicolae, Cioban Oleg, Supilnic Oleg, Bounegru Cristina, Spiridon Dorin și Cazacliu Aurelia de a distruge integral toate documentele purtătoare de informații ce conțin datele personale stocate, imprimate, interceptate în cauza penală cu nr.*****, unde apare numele lui Tofan Marin.

Colegiul judiciar reține că, instanța ierarhic inferioară întemeiat a statuat că, acțiunile organului de urmărire penală și a instanței de judecată, în rezultatul cărora au fost accesate datele cu caracter personal ale lui Tofan Marin au fost efectuate în cadrul cauzei penale nr.*****, respectiv solicitarea reclamantului privind obligarea distrugerii acestor documente, este una neîntemeiată, având în vedere că aceste documente sunt parte din cauza penală nr.***** și urmează a fi arhivate în modul prevăzut de lege.

Or, norma consacrată la art. 211 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, prevede că dosarele penale și materialele de urmărire penală se păstrează la arhivele instanțelor judecătorești care au judecat cauza în primă instanță. Dosarele penale și materialele de urmărire penală care nu sânt înaintate în instanța judecătorească se păstrează în arhiva organului care le-a întocmit.

Prezintă relevanță și dispoziția art. 28 Cod de procedură penală care stipulează că, procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care sânt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate. Instanța de judecată efectuează acțiunile procesuale din oficiu, în limitele competenței sale, în afară de cazul când prin lege se dispune efectuarea acestora la cererea părților.

La rândul său, art. 252 Cod de procedură penală stabilește că, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

În context, Colegiul judiciar menține hotărârea instanței de fond și în partea respingerii pretenției de reparare a prejudiciului material și moral cauzat în rezultatul încălcării legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Norma cuprinsă la art. 18 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, consacră că, orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

Referitor la acest segment, Colegiul civil indică că, într-adevăr orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal, efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale si morale.

Aderent, Colegiul mai învederează că dispoziția art. 19 alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, care acționează în condiții de imparțialitate și independență.

În condițiile art. 20 alin. (1) al Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, Centrul are următoarele atribuții: a) monitorizează respectarea legislației cu privire la protecția informației și controlează aplicarea acesteia, în special dreptul la informare, de acces la date, de intervenție asupra datelor și de opoziție b) autorizează prelucrările de date cu caracter personal în cazurile prevăzute de lege; c) emite instrucțiunile necesare pentru a aduce prelucrările de date cu caracter personal în conformitate cu prevederile prezentei legi, fără a atinge sfera de competență a altor organe; d) oferă subiecților datelor cu caracter personal informații referitoare la drepturile lor; e) dispune suspendarea sau încetarea prelucrării datelor cu caracter personal efectuate cu încălcarea prevederilor prezentei legi; f) ține registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, ale cărui formă și conținut se aprobă de Guvern; registrul este public, cu excepția informației prevăzute la art. 23 alin. (2) lit. l); g) emite ordine în domeniul protecției datelor cu caracter personal și formulare tipizate ale notificărilor și ale registrelor proprii; h) primește și analizează notificările privind prelucrarea datelor cu caracter personal; i) efectuează controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal conform unui regulament pe care îl elaborează și îl aprobă; j) face propuneri privind perfecționarea legislației în vigoare în domeniul protecției și prelucrării datelor cu caracter personal; k) cooperează cu autoritățile publice, cu mijloacele de informare în masă, cu asociațiile obștești și cu instituțiile similare din străinătate; l) centralizează și analizează rapoartele anuale de activitate a autorităților publice privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal; m) sesizează organele de drept în cazul existenței unor indicii privind săvârșirea

infracțiunilor legate de încălcarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal; n) **constată contravenții și încheie procese-verbale conform Codului contravențional al Republicii Moldova**; o) informează autoritățile publice despre situația din domeniul protecției drepturilor subiecților datelor cu caracter personal, de asemenea răspunde la demersurile și interpelările acestora; p) efectuează controlul îndeplinirii cerințelor față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate de Guvern; q) informează periodic instituțiile și societatea despre activitatea sa, despre problemele și preocupările prioritare în domeniul protecției drepturilor persoanei; r) acordă asistență și execută cereri de asistență privind punerea în practică a Convenției pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal; s) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege.

La acest capitol, instanța de apel remarcă că, art.27 din Legea sus-numită, enunță că, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că, prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi **poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării**. În procesul soluționării plângerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul și, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator și martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat. În urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii. Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și în situația în care Centrul se autosesizează cu privire la comiterea unei încălcări a drepturilor subiecților datelor cu caracter personal, recunoscute de prezenta lege. Operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta decizia Centrului în instanța de contencios administrativ.

Prin urmare, ținând cont de reglementările legale pre-citate, Colegiul decelează că, subiectul datelor cu caracter personal, care consideră că, prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi, este în drept de a înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării, ulterior, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

La caz, Colegiul judiciar observă că, deși **accesarea datelor personale a avut loc la 18 octombrie 2017, 16 ianuarie 2018 și 25 iulie 2018**, **Tofan Marin**

s-a adresat cu plângere către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal **la 12 noiembrie 2018**.

Iar, **prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nr. 110 din 7 mai 2019** (f.d. 34, Vol I), deși se constată încălcarea de către utilizatorul autorizat al IP Criuleni – Cristina Bounegru a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c), e), alin.(2) și art.5 ale Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, acțiuni distincte încadrabile în art.74 [1] alin. (4) Cod contravențional, în conținutul acesteia se indică *,,***având în vedere că faptele presupus a fi contravenționale au avut la 18 octombrie 2017 și 16 ianuarie 2018**, **iar** conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional, **termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an,** în lumina art. 441 alin. (1) lit. b) și art. 446 lit. a) Cod contravențional, **CNPDCP se află în imposibilitate de a interveni în calitate de agent constatator în vederea constatării faptelor contravenționale și pornirea procesului contravențional**. (f.d.35, Vol. I)

Totodată, în cazul din speță, Colegiul judiciar mai observă că reclamantul/apelant a făcut trimitere și la prevederile Codului civil ce se referă la răspunderea delictuală.

Dat fiind că, reclamantul/apelant susține că, i-a fost cauzat un prejudiciu în legătură cu faptele comise în rezultatul încălcării legislației privind protecția datelor cu caracter personal în perioada inițierii și demarării cauzei penale, inițiată la 13 octombrie 2017 și finalizată cu scoaterea apelantului Tofan Marin de sub urmărire penală la 2 mai 2018, aplicabile speței sunt prevederile Codului civil în redacția în vigoare pe perioada indicată (redacția de până la 1 martie 2019).

Repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală a acestora (art.14 Cod civil în vigoare la momentul constituirii raportului juridic litigios).

Art.14 alin.(1) Cod civil, prevede că persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat.

Totodată, dispozițiile art. 1398 alin. (1) Cod civil, prevăd expres **că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul** patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prin urmare, legiuitorul statuează că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naște prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate.

Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existența unui delict, care include în sine elementele obligatorii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția.

Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. *Lipsa unei condiții*, conform regulii generale, *exclude răspunderea delictuală,* cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

În cazul din speță, necesitatea prelucrării datelor personale ale reclamantului/apelant a fost justificată prin prisma necesității întreprinderii de acțiuni procesuale în cadrul existenței unui dosarul penal, în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

Iar, decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nr. 110 din 7 mai 2019, în cazul din speță, de sine stătător nu justifică, în lipsa întrunirii cumulative a elementelor răspunderii (lipsa vinovăției), încasarea prejudiciului de la această persoană, or, prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 110 din 7 mai 2019 (f.d. 34, Vol I), deși se constată încălcarea de către utilizatorul autorizat al IP Criuleni – Cristina Bounegru a prevederilor Legii nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, acțiuni distincte încadrabile în art.74 [1] alin. (4) Cod contravențional, totuși în temeiul art. 441 alin. (1) lit. b) și art. 446 lit. a) Cod contravențional, CNPDCP se află în imposibilitate de a interveni în calitate de agent constatator în vederea constatării faptelor contravenționale și pornirea procesului contravențional. (f.d.35, Vol. I)

Astfel, în condițiile în care reclamantul/apelant Tofan Marin nu a făcut dovada comiterii de către intimați a unor fapte ilicite, ultimii sunt degrevați de repararea prejudiciului material și moral pretins de apelant, iar solicitările apelantului de a cere despăgubiri în prezenta speță sunt nejustificate.

Or, realizarea unui drept la repararea prejudiciului este supus unor rigori procedurale în ceea ce privește respectarea sarcinii probațiunii, iar partea care reclamă încălcarea unui drept prin prisma raționamentului instituit la art. 5 coroborat cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, urmează să demonstreze temeinicia acestuia, iar la caz apelantul Tofan Marin nu a realizat această sarcină.

Corespunzător, în acord cu art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere

penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Norma cuprinsă la art. 1423 Cod civil, prevede că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Totodată, este necesar de a ține cont de faptul că, Curtea Europeană, la acordarea satisfacției echitabile, scopul nu este unul punitiv, ci mai curând unul reparatoriu și preventiv.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să remarce că, în anumite situații acordarea de satisfacții materiale/morale nu constituie o regulă, or, în materia drepturilor omului o recunoaștere oficială și publică a violării constituie uneori prin sine o satisfacție (*Amihalachioae sau Timpul de Dimineață c. Moldovei*).

De altfel, deși persoana trece prin suferințe în multe situații din viață, inclusiv în cazul faptelor ilicite la care este expusă, aceasta încă nu o îndreptățește să solicite despăgubiri. Persoana o poate cere doar în cazurile prevăzute de lege și în condițiile legale privind răspunderea.

Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată și cerința de reparare a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de euro, pretins cauzat în rezultatul încălcării legislației privind protecția datelor cu caracter personal în perioada inițierii și demarării cauzei penale, în condițiile în care nu s-a făcut dovada suportării acestuia.

Or, înscrisul prezentat de apelant în vederea justificării pretenției date, confirmarea din 25 aprilie 2018 eliberată de *****, *****, nu constituie o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, dat fiind că din conținutul confirmării din 25 aprilie 2018 rezultă că situația stresantă a lui Tofan Marin a fost generată de recunoașterea apelantului în calitate de bănuit în baza dosarului penal nr. *****, nefiind nicio mențiune precum că starea apelantului ar fi fost o consecință a prelucrării de date cu caracter personal efectuată ilegal. (f.d. 151, Vol. I)

Sub un alt aspect, justificat a fost remarcat de către prima instanță că în legătură cu acțiunile organului de urmărire penală, a instanței de judecată, ce vizează cauza penală nr. *****, reclamantul/apelant a formulat anterior altă cerere de chemare în judecată, prin care a pretins repararea prejudiciului cauzat în temeiul Legii 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale

instanțelor de judecată, iar, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-3294/19 din 19 decembrie 2019, acțiunea depusă de Tofan Marin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Rapeșco Ivan, Botnaru Alexandru, Vîrlan Iurie, Cazacliu Aurelia, Nicolae Cortac, Fondos Nicolae, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui Tofan Marin a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. (f.d. 152-165, vol.II)

Mai mult, din conținutul prezentei cereri de chemare în judecată, însăși reclamantul/apelant Tofan Marin concluzionează că, dreptul la compensarea prejudiciului moral rezultă indiscutabil din gravele consecințe ce i-au fost cauzate de organele statutului prin organele de urmărire penală, prin faptul că a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, urmărirea penală a derulat timp îndelungat și nu pentru pretinsul prejudiciu cauzat în rezultatul prelucrării de date cu caracter personal efectuată ilegal, or, în legătură cu acțiunile organului de urmărire penală, reclamantului/apelant i-a fost deja compensat prejudiciul moral cauzat.

În circumstanțele descrise supra, Colegiul consideră că, instanța de fond corect a conchis asupra netemeiniciei acestei pretenții, or, afirmațiile reclamantului/apelant nu au fost probate în modul corespunzător.

Așadar, este indiscutabil că în speță nu se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pre-citat pentru adjudecarea compensației pentru prejudiciul material și moral pretins.

Subsecvent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată, or soarta cerinței auxiliare poartă soarta cerinței de bază, iar prin prisma art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată urmează a fi compensate doar pentru partea care a avut câștig de cauză.

În conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Prevederile alin.(1^1) cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, în contextul normelor legale citate supra, Colegiul conchide că, deoarece Tofan Marin nu a avut câștig de cauză, iar pârâtul/intimat Cortac Nicolae a beneficiat de serviciile juridice prestate de avocatul, Dumneanu Radu, pentru care a achitat 10 000 de lei, conform bonului de plată din 2 octombrie 2019. (f.d. 196,Vol. I) pârâtul intimat este îndreptățit legal să pretindă compensarea

cheltuielilor de asistența juridică acordată de avocatul, Dumneanu Radu, pârâtului, Cortac Nicolae, cerință înserată în referința anexată la materialele cauzei.

Având în vedere complexitatea speței deduse judecății, reieșind din dovezile prezentate de către avocatul pârâtului/intimat Cortac Nicolae, Dumneanu Radu în cumul cu materialele cauzei, Colegiul conchide ca fiind necesară compensarea parțială a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei ca fiind o sumă reală, necesară și rezonabilă ca mărime, în condițiile în care pârâtul intimat a făcut dovada suportării acestora (bonul de plată seria PL 264066 din 2 octombrie 2019 (f.d.196, Vol. I).

Finalmente, Colegiul apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp ce aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

Or, Tofan Marin nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării netemeiniciei hotărârii instanței de fond, iar argumentele înserate în apel sunt similare celor examinate de instanța ierarhic inferioară, circumstanță care evidențiază caracterul declarativ al acestuia, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.

Distinct de opinia apelantului, precum că, nu au fost prezentate Registrele și procesele-verbale prin care au fost distruse fișele, instanța de apel indică că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 26 septembrie 2024, s-a indicat de reprezentantul IP Criuleni că, la depunerea acțiunii, fișelke de prelucrare a datelor cu caracter personal ale reclamantului au fost distruse, conform procesului-verbal nr. 5 din 15 februarie 2019. (f.d. 24, vol.IV)

De altfel, Colegiul ține să remarce că apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61*). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27*).

Cu referire la contestarea încheierii din 15 mai 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care a fost respinsă cererea de accelerare a examinării cauzei civile depusă de Tofan Marin, Colegiul reține că, încheierea nu se supune niciunei căi de atac. (f.d. 216-217, vol.III)

Norma stabilită la art. 426^1 lit. e) Cod de procedură civilă indică că, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă: încheierea nu

poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Respectiv, din sensul prevederilor enunțate rezultă că, încheierea instanței de fond, emisă în temeiul art. 192 Cod de procedură civilă, *nu este susceptibilă cu recurs*.

În asemenea circumstanțe, recursul împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2024, urmează a fi restituit, din motiv că, o asemenea încheiere nu se contestă cu recurs.

Corespunzător, nu pot fi reținute argumentele apelantului invocate, or, la caz, Colegiul judiciar nici nu verifică legalitatea încheierii primei instanțe atât timp cât încheierea nu se supune căii de atac.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menține hotărârea din 10 octombrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Tofan Marin.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 octombrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu